

نمایشگاه در امتداد رنگ

شرح زندگی است

پژمان دادخواه

منتقد

مجموعه نقاشی‌های ساغر انواری تحت عنوان در امتداد رنگ در گالری شلمان به نمایش درآمد. این مجموعه شامل ۳۵ نقاشی با تکنیک آبرنگ است که زندگی را در پیچه سفر بازنمایی و روایت می کند. سفر و هنر از جمله دغدغه‌های این هنرمند است که با هم در پیوند بوده و به تناسب بر هم تاثیر متقابل داشته اند. این مجموعه حکایت از سفرهای پیاپی هنرمند دارد و بر اساس همین سفرها این مجموعه شکل گرفته است. اساسا در سفر است که شخص به بلوغ فکری و دیداری می رسد و دایره تجربیات و دانسته‌های او نهایتا در کنش از زندگی و هستی فراتر می رود و برخی اوقات این ادراک در صورت هنری نمایان می شود. سفر همواره از دیرباز تاکنون دست مایه خلق آثار هنری و ادبی گوناگون بوده و این گونه آثار در پر تو بافت تاریخی، جغرافیایی و اجتماعی معنا پیدا می کنند. یعنی با بازنمایی هنرمندانه، مسائل انسانی و تاریخی روایت می شود و نهایتا مخاطب با این گونه آثار وارد گفت و گو می شود و به شناخت موقعیت های گوناگون دست می یابد. مجموعه حاضر بر اساس عکس‌هایی شکل گرفته و نقاشی شده‌اند که هنرمند در طی سفرهای خود از مکان های جغرافیایی گوناگون عکاسی کرده است. به گفته هنرمند، بخش هایی را که در سفر برایش جالب بوده ابتدا عکاسی می کرده و پس از آن با نقاشی کردن از این عکس هالند چند برابری را تجربه می کرده و برایش حس آن مکان مجددا تداعی می شده است. در بخشی از بیانیه نمایشگاه آمده است: «سفر اما دریچه‌ای است برای پرواز انسان، رفتن و کندن از اسارت روزمرگی های ملال آور، دمی را جای دگر و در دنیای دیگری زیستن و با چشمان او نگر یستن. نقاشی برایم از آن هم بالاتر، به تصویر کشیدن چیزهایی که در سفر مرا به خود می خوانند و مجذوبم می کنند، چشمههایی که در سکوت حرفهایی دارند و بر دلم سکنی می گزینند».

جان مایه مجموعه در امتداد رنگ شرح زندگی است. ساغر انواری علی رغم انتخاب مضامین و سوزه های وابسته به زندگی سعی کرده است با هر کارگیری تکنیک آبرنگ، قدرت انتقال این مضامین را دو چندان کند. همچنین با انتخاب اندازه بزرگ این آثار تاثیر گذاری بیشتر می شود. بر خلاف عادت و رسم همیشگی که نقاشی با تکنیک آبرنگ بر روی مقوا و اندازه هایی به نسبت کوچک خلق می شود، هنرمند برای تاکید و نشان دادن جریان زندگی، این آثار را بر روی بوم های بزرگ آفریده است. مضامین ایسن مجموعه آثار شامل دو دسته کلی انسان و طبیعت است که هر دو مقوله دلالت به زندگی دارد. ماهی، درپ خانه، پنجره، گل های شمعدانی، فرمی از نگارگری ایرانی مکتب اصفهان، ماشین های قدیمی و نهایتا کودکانی که در چهره آنها آرامش و صداقت دیده می شود، ایژه هایی هستند که حس زندگی را به همراه دارند. بازنمایی وفادارانه به ایژه های آشنا و مصادیق زندگی سبب می شود که درک و دریافت این آثار آنچنان برای بیننده دشوار نباشد و همدلی با آثار به سادگی رخ دهد.

ساغر انواری تکنیکهای مختلف را در حوزه نقاشی تجربه کرده ولی در نهایت آبرنگ را به عنوان شیوه اصلی خلق اثر برگزیده است چرا که شاید این شیوه بیشتر با سفر و جریان زندگی تناسب دارد. خلق این آثار با تکنیک آبرنگ می تواند با موضوع نمایشگاه هم سو باشد و بالطبع آرامش بیشتری را در فرم مهیا کند چرا که با آب سر و کار دارد و حس حرکت و لطافت مضامین با این تکنیک بیشتر نمایان شده است. رنگ های پدید آمده در هر تابلو توسط این تکنیک حس حرکت و جریان داشتن را نشان می دهد و از این بابت شاید بتوان این گونه بیان کرد که جریان رنگ بر روی تابلو با حرکت زندگی هم سو است. هنرمند در این آثار از رنگهای گرم استفاده کرده است و این گرینش و انتخاب باعث جذابیت این مضامین و تاثیر گذاری بیشتر می شود. زمینه آثار معمولا سفید است که می تواند علی رغم برجسته کرده موضوع تصویر شده، روشنایی و امید را تداعی کند. حتی قابها هم سفید است و به نوعی با زمینه و دیوار یکی می شود و در نتیجه مضامین تصویر شده به صورت برجسته در می آید و به بهترین وجه تاثیر گذار می شود. در مجموع در این آثار، مفهوم زندگی به شیوه های مختلف و از جهات گوناگون روایت می شود و مصادیق متنوعی از زندگی انتخاب شده و به نمایش در آمده است. به همین سبب آثار از حیث بصری نیز دارای تنوع قابل قبولی هستند. در مضامین انسانی در این مجموعه خلوص، صمیمیت، صداقت و بی الایشی موج می زند و لحظه خاصی از زندگی این افراد را نشان می دهد. این سوزه ها به راحتی می توانند مخاطب را صدا کنند و باو درگیر گفت و گو شوند. در نهایت می توان گفت که این مجموعه در فرم و محتوا ساده و بدون تکلف است و به همین مناسبت درک و دریافت آن هانیز ساده بوده و عمیقاً تاثیر گذار هستند.

مهارت استاد محمد مختاریان در فهرست حاملان میراث ناملموس ثبت شد

مهارت ویژه استاد محمد مختاریان آیین هنرمند روشن دل خراسان جنوبی در یکار گیری شاخ، فلز و چاقوسازی(اره کارد) در فهرست میراث ناملموس به ثبت رسید. در حالی پرونده مهارت چاقوسازی(اره کارد) روستای آیین توسط اداره میراث فرهنگی استان خراسان جنوبی مطرح شد و پس از تایید کار شناسان در فهرست میراث ناملموس قرار گرفت که استاد محمد مختاریان هنرمند روشن دل این رشته به دلیل مهارت ویژه در شناسایی خواص فلز و شاخ و استفاده از این خواص در ساخت ادوات و افزار فلزی در فهرست حاملان میراث ناملموس ثبت شد. پژوهشگر و مردم شناس خراسان جنوبی در خصوص مهارت ویژه استاد محمد مختاریان ساخت چاقوهای ساخت آیین گفت: استاد محمد مختاریان آیین که به استاد محمد مختار مشهور است مهارت ویژه ای در شناسایی خواص فلز و شاخ و استفاده از این خواص در اجرای با کیفیت چاقوهای

هلن میرن می خواهد ترامپ شود

هلن میرن بازیگر نامدار بریتانیایی چهل و پنجمین رییس جمهور آمریکا را شخصیتی شگسپیری هم داشته باشد. به گزارش از وینتی فر، هلن میرن که در نقش های مختلفی بازی کرده و بارها در نقش ملکه الیزابت ظاهر شده، صدیاش را به شخصیت های انیمیشن وام داده و در مجموعه «سریع وخشمگین» در نقش مادر جیسون استمن ظاهر شده، اکنون منتظر یک نقش جدید است. دونالد ترامپ، بازیگر برنده جایزه اسکار می گوید: خیلی بامزه است نقش ترامپ را بازی کنی. هلن میرن که سه جایزه تونی، امی و اسکار را در کارنامه دارد در مدرسه فیلم و تلویزیون دانشگاه لایولا ماریمونت گفت: عاشق این نقشم، دوست دارم آن موها را هم داشته باشم! چه شخصیت فوق العاده ای... اصلا زندگی واقعی خیلی جالب تر از صحنه رفتنهاند.

موسیقی

حسامالدین سراج:

کربلا مثل کعبه، نقطه پرگار ماست

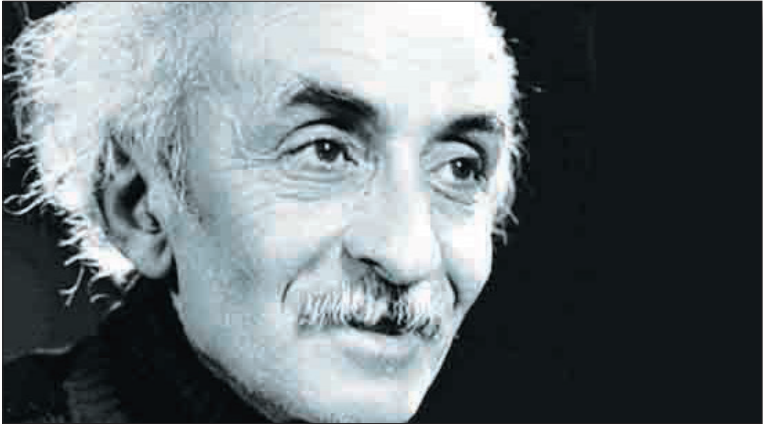
این خواننده در تشریح سفر اخیر خود به کربلا گفت: حداقل یکبار لازم است که راهپیمایی اربعین را تجربه کنیم، این پیشنهاد را خصوصا به کسانی می دهم که کار فرهنگی می کنند. حسامالدین سراج، خواننده مطرح کشورمان که چند روز پیش در راهپیمایی اربعین حسینی در کربلا حضور داشت در گفت و گو با خبرنگار آنا، درباره این تجربه تاکید داشت: پیاده روی اربعین حسینی در ک کردنی است و باید آن را تجربه کرد وگرنه نمی توان آن را توصیف داشت چون از وصف ما خارج است. وی افزود: باید آن فضا را به چشم دید که چطور چندین میلیون نفر با آن همه عشق و علاقه گرد شمع وجود سیدالشهدا(ع) جمع می شوند. این اتحاد و همدلی میان مسلمانان بسیار ارزشمند است. این خواننده موسیقی سنتی تاکید داشت: امروز دنیا متوجه این جریان ارزشنی است که جز کعبه،

گپ

پروفسور روزّه لسکو مترجم برجسته فرانسوی

نیمایوشیچ بنیانگذار نهضتی نو در شعر معاصر فارسی

علی اسفندیاری، مردی که بعدها به «نیمایوشیچ» معروف شد، آبان سال ۱۲۷۶ مصادف با نوامبر ۱۸۹۷ در یکی از مناطق کوه البرز در منطقه به نام یوش، از توابع نور مازندران، دیده به جهان گشودا و ۶۲ سال زندگی کرد و اگر چه سراسر عمرش در سایه مرگ مدام و سختی سپری شد؛ اما توانست معیارهای هزارساله شعر فارسی را که تغییر ناپذیر و مقدس و ابدی می نمود، با شعرها و رای‌های محکم و مستدلش، تحول بخشد. در همان دهکده که متولد شد، خواندن و نوشتن را نزد آخونده یاد گرفت."

نیمای ۱۱ ساله بوده که به تهران کوچ می کند و روبه‌روی مسجد شاه که یکی از مراکز فعالیت مشروطه‌خواهان بوده است؛ در خانای استیجاری، مجاور مدرسه دارالشفاء مسکن می‌گزیند. او ابتدا به دبستان «حیات جاوید» می‌رود و پس از چندی، به یک مدرسه کاتولیک که آن وقت در تهران به مدرسه «سن‌لویی» شهرت داشته، فرستاده می‌شود بعدها در مدرسه، مراقبت و تشویق یک معلم خوش رفتار که «نظام‌وفا» شاعر بنام امروز باشد، او را به شعر گفتن می‌اندازد. و نظام وفا استادی است که نیمای شعر بلند «فسانه» که به قولی، سنگ بنای شعر نو در زبان فارسی است را به او تقدیم کرده است.

او نخستین شعرش را در ۱۳ سالگی می‌نویسد؛ یعنی همان مثنوی بلند «قصه‌ی رنگ پریده» که خودش آن را یک اثر بیگانه معرفی کرده است. نیمای در سال ۱۲۹۸ به استخدام وزارت مالیه درمی آید و دو سال بعد، با گرایش به مبارزه‌ی مسلحانه علیه حکومت قاجار و اقدام به تهیه اسلحه می‌کند. در همین سال هاست که می‌خواهد به نهضت مبارزان جنگلی بپیوندد؛ اما بعدا منصرف می‌شود.

نیمای در ۵ ماه ۱۳۰۱ «فسانه» را می‌سراید و بخشهایی از آن را در مجله‌ی قرن بیستم به سردبیری «میرزاده عشقی» به چاپ می‌رساند. در ۱۳۰۵ باعالیه جهانگیری-خواهرزاده‌ی جهانگیر خان صوراسرافیل-از دواج می‌کند. در سال ۱۳۱۷ به عضویت در هیات تحریریه‌ی مجله‌ی موسیقی درمی‌آید و در کنار «صادق هدایت»، «عبدالحسین نوشین» و «محمدضیاء هشرودی»، به کار مطبوعاتی می‌پردازد و دو شعر «غراب» و «ققنوس» و مقاله‌ی بلند «ارزش احساسات در زندگی هنر پیشگان» را به چاپ می‌رساند. در سال ۱۳۲۱ فرزندش شرآگیم به دنیا می‌آید ـ که بعد از فوت او، با کمک برخی دوستان پدر، به گردآوری و چاپ برخی شعرهایش اقدام کرد. نوشته‌های نیمایوشیچ را می‌توان در چند بخش مورد بررسی قرار داد: ابتدا شعرهای نیمای بخش دیگر، مقاله‌های متعددی است که او در زمان همکاری با نشریه‌های آن دوران می‌نوشته و در آنها به چاپ می‌رسانده است؛ بخش دیگر، نامه‌هایی است که از نیمایباقی مانده است. این نامه‌ها اغلب، برای دوستان و همفکران نوشته می‌شده است و در برخی از آنها به نقد وضع اجتماعی و تحلیل شعر زمان خود می‌پرداخته است؛ از جمله در

• صاحب امتیاز: حزب همبستگی ایران اسلامی

• مدیر مسئول: محمد سالاری

• سردبیر: امیر عباس نخعی

• نشانی: انتهای بزرگراه رسالت شرق - بین عادل و زرین- پلاک ۲۲۳- طبقه اول

• فکس: ۰۴۸۰ ۷۷۷۲۰۴۸۰ • شماره تماس روزنامه: ۷۷۷۲۲۱۹۸- ۷۷۸۶۵۱۳۹-

• سایت روزنامه: Hambasteginews.com

• چاپخانه: بامشاد سبز

• شماره تماس: ۵-۱-۶۶۶۴۴۳۰

و . . . که در حوزه ادبیات تطبیقی کار می کردند عقیده داشتند چون نیمایازبان فرانسه آشنا بوده، بسیار از شعر فرانسه و از این طریق از شعر اروپا تأثیر پذیرفته است. از نظر اینان اشعار سمبولیست‌هایی چون ورلن، رمبو و یو یژه ماگار، مده شکل گیری شعرسیدنیمایی بی تأثیر نبوده است.

پروفسور «روزّه لسکو» مترجم برجسته «یوف کور» صادق هدایت، که در فرانسه به عنوان استاد ایران شناسی در مدرسه زبانهای زنده شرقی، زبان کردی تدریس می کرد، ترجمه بسیار خوب و کاملی از «فسانه» نیما ارائه کرد و در مقدمه آن به منظور ستایش از این اثر و نشان دادن ارزش و اهمیت نیمای در شعر معاصر فارسی، به تحلیل زندگی و آثار او پرداخت و نیما را به عنوان بنیانگذار نهضتی نو در شعر معاصر فارسی معرفی کرد.

روزّه لسکو در مقدمه ترجمه شعر افسانه در مقاله اش می نویسد:

«شعر آزاد» یکی از دستاوردهای اساسی مکتب سمبولیسم بود که توسط ورلن، رمبو و . . . در «عصر روشنگری» بنا نهاده شد و شاعران و نویسندگان بسیاری را با خود همراه کرد که نیمایوشیچ نیز بالهام از ادبیات فرانسه یکی از همراهان این مکتب ادبی شد. هدف در شعر آزاد آن است که شاعر به همان نسبت که اصول خارجی نظم سازی کهن را به دور می افکند هر چه بیشتر میدان را به موسیقی و کلام واگذارد. در واقع در این سبک ارزش موسیقایی و آهنگ شعر در درجه اول اهمیت قرار می گیرد.

شعر آزاد به دست شاعران سمبولیست فرانسه چهره ای تازه گرفت و به شعرای اطلاق می شد که از همه قواعد شعری کهن بر کنار ماند و مجموعه ای از قطعات آهنگدار نابرابر باشد.

در چنین شعری، قافیه نه در فواصل معین، بلکه به دلخواه شاعر و طبق نیاز موسیقایی قطعه در جاهای مختلف شعر دیده می شود و «شعر سپید» در زبان فرانسه شعری است که از قید قافیه به کلی آزاد باشد و آهنگ دار بودن به معنای موسیقی درونی کلام از اجزا جدایی ناپذیر این نوع شعر است. که این تعاریف کاملا با ماهیت و سبک اشعار نیمای هماهنگی دارد.

عکس روز

